

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Gregorius M. Doct. Eccl. 12. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

si Nomen adjutorii sonuit, defuit fortitudo? S. Bernard.
ferm. 15. sup. Cant.

S. GREGORIUS M. DOCT. ECCL.

12. Martii.

VLtro mendicabilis januæ paterent, sicut in iis CHRISTVM, vel Angelum cerne-
remus. Tales hospites GREGORIUS habuit, & ob
eam pietatem summum Pontificatum tulit. Ad
hunc euectus inter primas curas habuit medici-
nam gregi suo quærere, quem pestilentia totâ pas-
sim Italiâ, sed Romæ potissimum lacerabat. Pla-
cuit, morte tam atrociter grassante, ad MATREM
VIVENTIVM confugere. Hujus proinde effigiem
cum totâ urbe supplicabundus circumtulisset,
Angelum vidit, qui iratum jam diu caputibus en-
sem vaginæ redderet; & aërem noxium purgari
vel inde animadvertit, quòd in eo cælestes voces,
gratantes CÆLI REGINÆ de morte victoriam, au-
diit. Ita servatis domi civibus, foris etiam Chri-
stianum Imperium amplificavit, adjecto Anglo-
rum regno. Libros deinde lucubrare est aggressus,
qui etiam hodie Doctorem suum SPIRITVM S.
probant, quem quidem specie columbæ obvoli-
tantem capiti ejus non unus vidit. Sed & ad pre-
ces illius Angelorum panis in carnem abiit, & hæ-
sitanti femine fidem mysteriorum fecit. Tale co-
lumen Christiani orbis subruere tamen Mauritius
Imp. cogitavit. Sed mox impiæ mortis consilium
morte ipse non unâ luit, toties mortuus prius
quàm moreretur, quot sub securi filios vidit mori.
Ipse idem fatum cum conjugè contra omnium
parentum vota ultimus subiit. GREGORIUM verò
mortuum ferunt anno DC. IV. sed rectius vivere
illum

12. Mart. VITÆ SANCTORVM. 135
illum etiamnum, & immortalem vivere in suis li-
bris dicemus. *Ex Surio.*

*Totis medullis cordium, totis precordiorum affecti-
bus, & votis omnibus MARIAM veneremur, quia sic
est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per MA-
RIAM. S. Bern. serm. de Nativ. B. M. V.*

S. ISIDORUS CONF. 12. Martii.

ISIDORVM rusticum virtus nobilitavit. Invidete
vos, quibus honorum titulos vel cunæ alienæ
donarunt, vel nummi turpiter mercati sunt. Quòd
si ridere serico cachinno terræ filios lubet, cur non
eodem risu excipitis Angelos, quos ISIDORI vi-
cem, dum hic precatur, sulcare non jam aërem
pennis, sed aratro terram, custodire non jam ho-
mines, sed hominis mulos, & baculo in lupos
pugnare conspiciatis? Nimirum, quorum conspe-
ctum vos horrorem, præsentiam nauteam ducitis,
cum his nobiles cæli cives esse delicias suas pu-
tant; vos hircum interim his oletis; vobis cum
omnia adsunt, omnia desunt; at ISIDORO cum li-
buit, olla pultes dedit, & pauper mensa pauculo
structa, hospites eadem totos pauperum manipu-
los admisit saturosque dimisit. Ite jam & scepro
imperate homunculis timidis. Opilio noster ba-
culo rudi toti naturæ imperat, & nunc aquas jubet
ire, ubi non sunt aquæ; nunc quos vos timetis
morbos, & quam vos fugitis mortem fugat. Vos
generosos terræ vermiculos, ne in prædam cedatis
ignobilioribus vermibus, frustra myrrhæ armant,
frustra balsama propugnant. At ISIDORVM annos
ab obitu CCCC. & L. integrum servavit virtutis
odor, quando laudes illius pleno ore campana æra
suoapte motu impulsa cantarunt. Rectè igitur no-
bilitatem